

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului declarat de Alexandru Florența,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Florența împotriva Tatianei Florența, intervenienți accesorii BC „Moldova-Agroindbank” SA și executorul judecătoresc Buzurniuc Natalia, privind recunoașterea bunului imobil drept proprietate personală,

împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți

(Dosarul nr. 2ra-965/23

NR. PIGD 2-22004996-01-2ra-13072023)

Contractul matrimonial se interpretează după intenția comună a părților, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați.

Judecătoria Bălți, sediul central, jud. V. Schibin,
Curtea de Apel Bălți, jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu

23 octombrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Alexandru Florența

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 ianuarie 2022, Alexandru Florența a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Tatiane Florența, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate personală al reclamantului asupra bunului imobil – apartamentul nr. xxxxx de pe str. xxxxx, mun. Bălți.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la data de 29 iulie 2014 a procurat apartamentul nr. xxxxx de pe str. xxxxx, mun. Bălți, contra sumei de 137 000 lei, din contul creditului primit de către acesta de la BC „Moldova-Agroindbank” SA.

3. Din considerentul, că la momentul procurării bunului imobil acesta era în relație de căsătorie, fosta soție – Florența Tatiana, de asemenea a participat la tranzacție în calitate de cumpărător, astfel că la moment, ambii sunt înregistrați în Registrul bunurilor imobile în calitate de proprietari devălmași.

4. Reclamantul a menționat că, căsătoria dintre ei a fost desfăcută la data de 29 mai 2021 la Oficiul stare civilă Bălți.

5. Cu referire la prevederile art. 25 alin. (2), 27, 29 alin. (1) din Codul familiei și art. 572 alin. (1) din Codul civil, reclamantul a indicat că la data de 21 octombrie 2016, între Florența Alexandru și Florența Tatiana a fost încheiat Contractul matrimonial nr. 10646, autentificat de notarul Caraiman Aurica. Potrivit pct. 2 din Contractul matrimonial, bunurile imobile și anume apartamentul nr. xxxxx de pe str. xxxxx, mun. Bălți, este proprietatea personală a lui Florența Alexandru.

6. Potrivit pct. 4 al Contractului matrimonial, veniturile, dobândite în diferite moduri cum ar fi din activități de muncă, de întreprinzător sau intelectuale, loterii și câștiguri, sau alte surse legale de venit în perioada căsătoriei de fiecare dintre soți, va rămâne în proprietatea aceluia care a dobândit acest venit și utilizat după propria voință.

7. Astfel, reclamantul a subliniat că părțile, în timpul căsătoriei, au determinat de comun acord că apartamentul nr. xxxxx de pe str. xxxxx, mun.

Bălți, este proprietatea personală a lui Florența Alexandru. Totodată, a fost determinat că veniturile obținute de fiecare, le aparțin personal.

8. Alexandru Florența a accentuat că, creditul ipotecar în sumă de 137 000 lei, obținut de la BC „Moldova-Agroindbank” SA pentru procurarea apartamentului menționat, este achitat de către el, din propriile venituri, fapt confirmat prin ordinele de încasare a numerarului.

9. Prin încheierea protocolară din 03 mai 2022 a Judecătorei Bălți, sediul central, în calitate de intervenienți accesorii, în proces au fost atrași BC „Moldova-Agroindbank” SA și executorul judecătoresc Buzurniuc Natalia.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 28 iulie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a respins integral cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandru Florența împotriva Tatiane Florența, intervenienți accesorii BC „Moldova-Agroindbank” SA și executorul judecătoresc Buzurniuc Natalia, privind recunoașterea apartamentului nr. xxxxx de pe str. xxxxx, mun. Bălți drept proprietate personală a lui Alexandru Florența, ca neîntemeiată.

11. Pentru a adopta această hotărâre, prima instanță a concluzionat că apartamentul dobândit în timpul căsătoriei nu poate fi recunoscut ca proprietate personală a reclamantului și rămâne supus regimului de proprietate comună în devălmășie.

12. Instanța a argumentat că, contractul matrimonial semnat în 2016, nu poate avea efect retroactiv asupra bunului dobândit în 2014, astfel încât clauza prin care apartamentul ar fi proprietatea personală a lui Alexandru Florența este lovită de nulitate.

13. A reținut că potrivit art. 19 alin. (1) și art. 20 alin. (1) din Codul familiei, bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei constituie proprietatea comună în devălmășie. Aceasta înseamnă că ambele părți (soții) dețin bunul în comun, indiferent de cine a contribuit financiar la achiziționarea acestuia. Apartamentul în cauză a fost dobândit în timpul căsătoriei (în 2014), iar regimul legal aplicabil este cel al proprietății comune în devălmășie.

14. Conform art. 27 și art. 28 alin. (1) din Codul familiei, contractul matrimonial poate fi încheiat în timpul căsătoriei și poate modifica regimul legal al bunurilor dobândite în viitor. Cu toate acestea, art. 29 alin. (3) din Codul familiei prevede că un contract matrimonial încheiat în timpul căsătoriei nu are efect retroactiv asupra bunurilor deja dobândite înainte de încheierea contractului. În acest caz, contractul matrimonial între Alexandru Florența și Tatiana Florența a fost semnat în 2016, la doi ani după

achiziționarea apartamentului (2014). Astfel, apartamentul, dobândit înainte de încheierea contractului matrimonial, rămâne supus regimului de proprietate comună în devălmășie. Clauza din contractul matrimonial care ar fi stabilit că apartamentul este proprietatea personală a lui Alexandru Florența este lovită de nulitate, conform art. 220 alin. (1) din Codul civil (redacția în vigoare la momentul încheierii contractului), care prevede că orice dispoziție contrară legii este nulă.

15. Instanța a constatat că, clauza 2 din contractul matrimonial, care prevedea că apartamentul ar fi proprietatea personală a lui Florența Alexandru, contravine art. 29 alin. (3) și art. 19 alin. (1) din Codul familiei, motiv pentru care este nulă, conform art. 220 alin. (1) din Codul civil.

16. Referitor la argumentul reclamantului că a achitat creditul ipotecar pentru apartament din veniturile sale proprii, fapt care ar trebui să-i confere drept de proprietate exclusivă, prima instanță a remarcat că potrivit art. 19 alin. (1) din Codul familiei, veniturile obținute de fiecare soț în timpul căsătoriei constituie, de asemenea, parte din proprietatea comună în devălmășie, iar utilizarea acestor venituri pentru achitarea unui bun comun nu transformă bunul în proprietate personală.

17. De asemenea, instanța a subliniat că faptul că pârât contribuia cu mijloace financiare la întreținerea gospodăriei și la plata altor cheltuieli curente este relevant în determinarea contribuțiilor fiecărui soț în cadrul căsătoriei, conform art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

18. La 19 august 2022, Alexandru Florența a depus apel împotriva hotărârii din 28 iulie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul central, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

19. Prin decizia din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul depus de Alexandru Florența și s-a menținut hotărârea din 28 iulie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul central.

20. Instanța de apel a concluzionat că prima instanță a aplicat corect prevederile legale. Iar, apelantul nu a prezentat dovezi suplimentare în apel care să susțină pretențiile sale.

21. Instanța de apel a reiterat argumentele primei instanțe, menționând că apartamentul a fost dobândit în timpul căsătoriei (29 iulie 2014) și înregistrat în proprietatea comună a soților. Conform Codului familiei, bunurile

dobândite în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietății în devălmășie, cu excepția cazului în care acest regim este modificat printr-un contract matrimonial. Reclamantul Alexandru Florența nu a putut modifica acest regim pentru bunurile dobândite anterior încheierii contractului matrimonial.

22. Contractul matrimonial încheiat la data de 21 octombrie 2016 a fost considerat de instanță neaplicabil în ceea ce privește bunurile dobândite anterior. Instanța de apel a subliniat că acest contract nu are efect retroactiv, iar clauza conform căreia apartamentul ar deveni proprietatea personală a lui Alexandru Florența contravine prevederilor legale și este nulă.

23. Argumentul apelantului că a plătit ratele pentru creditul ipotecar din venituri proprii nu a fost considerat unul relevant pentru a schimba regimul de proprietate în devălmășie. Instanța a notat că, deși Alexandru Florența a achitat ratele pentru apartament, cheltuielile curente și de întreținere au fost suportate de Tatiana Florența, aceasta participând astfel la gospodăria comună.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 20 iunie 2023, prin intermediul poștei, Alexandru Florența a declarat recurs împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei decizii noi, prin care acțiunea sa să fie admisă.

ARGUMENTELE RECURSULUI

25. În motivarea recursului, Alexandru Florența a invocat că la adoptarea deciziei contestate, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și a dat apreciere greșită probelor.

26. Recurentul a insistat că, potrivit contractului matrimonial din 21 octombrie 2016, apartamentul în litigiu îi aparține exclusiv. El a contestat interpretarea instanțelor anterioare cu privire la efectele retroactive ale acestui contract și a subliniat că, în opinia sa, contractul ar trebui să reglementeze regimul de proprietate asupra apartamentului, indiferent de momentul dobândirii acestuia.

POZIȚIA INTIMATEI

27. Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatei cererea de recurs, informând-o despre posibilitatea depunerii referinței la recurs.

28. Până la data examinării admisibilității cererii de recurs, referință prin care să-și exprime poziția, intimata nu a depus.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11- 16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

30. Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023:

„(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.”

31. Din sensul normei de drept enunțate, rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

32. În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului depus de Alexandru Florența împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți,, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare până la 01 septembrie 2023.

33. Art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă (în redacția legii în vigoare la data depunerii cererii de recurs:

„(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. (3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale. (4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

34. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

35. Art. 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în redacția legii în vigoare de la 01 septembrie 2023):

„(3) Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

36. Art. 13 alin. (5¹) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție:

„(5¹) Până la începerea activității Curții Supreme de Justiție în noua componentă, președintele Curții formează completele de judecată. Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

37. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în redacția legii în vigoare de la 01 septembrie 2023):

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

38. Art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: c) să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.”

39. Art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. (5) Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.”

40. Art. 240 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. (3) Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.”

41. Art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.”

42. Art. 130 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.”

43. Art. 27 din Codul familiei:

„Contractul matrimonial este convenția încheiată benevol între persoanele care doresc să se căsătorească sau între soți, în care se determină drepturile și obligațiile patrimoniale ale acestora în timpul căsătoriei și/sau în cazul desfacerii acesteia.”

44. Art. 28 alin. (1) din Codul familiei:

„(1) Contractul matrimonial poate fi încheiat până la înregistrarea căsătoriei sau, în orice moment, în timpul căsătoriei.”

45. Art. 29 alin. (1-3) din Codul familiei:

„(1) Prin contractul matrimonial soții pot modifica regimul legal al proprietății în devălmășie stabilit la art.20.

(2) Contractul matrimonial poate stabili că toate bunurile dobândite de fiecare dintre soți în timpul căsătoriei sânt proprietate personală a soțului care le-a dobândit.

(3) Contractul matrimonial încheiat în timpul căsătoriei nu are acțiune retroactivă. Bunurile dobândite până la încheierea contractului sânt supuse regimului legal prevăzut de prezentul cod.”

46. Art.357 Cod civil (în vigoare până la 1 martie 2019):

(1) Încetarea proprietății comune pe cote-părți prin împărțire poate fi cerută oricând dacă legea, contractul sau hotărîrea judecătorească nu prevede altfel.

(2) Împărțirea poate fi cerută chiar și atunci cînd unul dintre coproprietari a folosit exclusiv bunul, afară de cazul cînd l-a uzucapat, în condițiile legii.

(3) Împărțirea poate fi făcută prin înțelegere a părților sau prin hotărîre judecătorească.

47. Art.366 cod civil (în vigoare până la 1 martie 2019):

(1) În cazul în care dreptul de proprietate aparține concomitent mai multor persoane fără ca vreuna dintre ele să fie titularul unei cote-părți ideale din bunul comun, proprietatea este comună în devălmășie.

(2) Proprietății comune în devălmășie se aplică în modul corespunzător dispozițiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părți dacă prezenta secțiune nu prevede altfel.

48. Art. 373 alin. (2) Cod civil (în vigoare până la 1 martie 2019):

Bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților pot fi împărțite atât la divorț, cât și în timpul căsătoriei. Împărțirea bunurilor comune în timpul căsătoriei nu afectează regimul juridic al bunurilor care vor fi dobândite în viitor.

49. Art.725 Cod civil (în vigoare până la 1 martie 2019):

(1) Contractul trebuie interpretat pe principiile buneii-credințe.

(2) Contractul se interpretează după intenția comună a părților, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați.

50. Art. 729 alin. (1) Cod civil (în vigoare până la 1 martie 2019):

(1) Clauzele contractului se interpretează în sensul în care pot produce efecte, dar nu în sensul în care nu ar produce nici un efect.

MOTIVAREA INSTANȚEI

51. Referitor la termenul de depunere a recursului. Completul de judecată atestă că acesta a fost declarat în termen, or, decizia contestată a fost notificată recurentului Alexandru Florența la 08 mai 2023.

52. În recursul declarat, în esență, recurentul Alexandru Florența a invocat faptul că instanțele inferioare nu au respectat voința părților exprimată prin contractul matrimonial și nu au ținut cont de intenția comună a soților de a reglementa regimul juridic al apartamentului în mod diferit de regimul legal al proprietății comune în devălmășie.

53. De asemenea, recurentul a subliniat că contribuțiile financiare semnificative la achitarea apartamentului, suportate exclusiv de către el, nu au fost corect evaluate, ceea ce a dus la o inechitate în repartizarea drepturilor de proprietate.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, examinând recursul declarat de Alexandru Florența împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți, consideră că acesta urmează a fi admis din motivele ce urmează.

55. Completul de judecată atrage atenția asupra faptului că decizia instanței de apel creează o impresie rezonabilă de superficialitate.

56. Instanța de recurs consideră că instanța de apel nu a furnizat o motivare adecvată și clară în ceea ce vizează natura juridică a înțelegerii stipulate în pct.2 al contractului matrimonial încheiat la 21 octombrie 2016.

57. Într-adevăr, art. 29 alin. (3) din Codul familiei stipulează că un contract matrimonial nu poate avea efect retroactiv asupra bunurilor dobândite anterior, însă interpretarea restrictivă aplicată de instanța de apel și de fond ignoră faptul că acest contract reprezintă totuși o **înțelegere voluntară și**

explicită între părți, menită să reglementeze regimul juridic al unui bun dobândit în perioada căsătoriei.

58. Contractul matrimonial nr. 10646 din 21 octombrie 2016 a fost încheiat de comun acord între părți și reflectă voința expresă a soților Alexandru Florența și Tatiana Florența de a separa proprietatea asupra apartamentului nr. xxxxx de pe str. xxxxx, mun. Bălți.

59. La cazul din speță, instanța de fond și apel nu a efectuat o examinare completă a intenției reale a părților la momentul încheierii contractului matrimonial. Acestea urmau să atragă atenție acordului de voință între soți, exprimat prin contractul matrimonial și să analizeze dacă clauza de la pct.2 reflectă o dorință comună de a modifica regimul juridic al bunului dobândit anterior, ce e interzis potrivit art.29 alin. (3) Codul familiei, sau un acord de împărțire a bunului comun în timpul căsătoriei prin atribuirea acestuia unuia din soți, fapt care e perfect valabil.

60. Completul consideră necesar să rețină că, prin aplicarea unei interpretări prea stricte a prevederilor legale, instanța descurajează soții să își rezolve disputele patrimoniale prin acorduri voluntare.

61. În această privință, este de menționat că, contractul matrimonial reprezintă o formă eficientă de gestionare a aspectelor patrimoniale și ar trebui promovat ca o soluție alternativă la litigiile lungi și costisitoare. Iar, instanțele de judecată ar trebui să recunoască validitatea acordului matrimonial, inclusiv și a celui privind împărțirea bunurilor comune anterior dobândite, ca o formă de mediere între părți, menită să prevină conflicte suplimentare și să clarifice drepturile de proprietate.

62. În aceeași ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atenționează că clauzele contractuale urmează fi interpretate reieșind din voința reală a părților la momentul încheierii unui acord și în sensul în care să producă efecte juridice.

63. Prin urmare, instanța de recurs subliniază că, cauza trebuie trimisă la rejudecare deoarece instanța de apel nu a evaluat mult aspectual și nu a oferit un răspuns fără echivoc care era intenția reală a părților exprimată la momentul încheierii contractului (vezi paragraful 59).

64. În lipsa unei motivări clare, există incertitudini în ceea ce privește raționamentul instanței și modul în care a fost aplicată legea în acest caz.

65. În conexiunea circumstanțelor expuse cu normele legale citate supra, instanța de recurs ajunge la concluzia că soluția adoptată de către instanța de apel este nemotivată.

66. Din aceste motive, Completul de judecată consideră recursul declarat de Alexandru Florența ca fiind fondat, impunându-se admiterea acestuia, casarea deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, pentru a reanalizarea contractului matrimonial în contextul intenției comune a părților.

67. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 445 alin. (1) lit. c), alin. (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul depus de Alexandru Florența.

Casează integral decizia din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți și restituie cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Florența împotriva Tatiane Florența, intervenienți accesorii BC „Moldova-Agroindbank” SA și executorul judecătoresc Buzurniuc Natalia, privind recunoașterea bunului imobil drept proprietate personală, la rejudecare în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc